

Mokinių mainai su Wiesbadeno mokykla – Oranien-Schule

Šį pavasarį atėjo antroji mainų su vokiečiais dalis - apsilankymas Vokietijoje. Vos nusileidus Frankfurto oro uoste buvome maloniai sutikti.

Pirmąją dieną praleidome su savo mainų šeimomis namuose, įvairiuose Wiesbadeno rajonuose ir priemiesčiuose. Antrąją dieną ėjome į pamokas: susipažinome su mokomaisiais dalykais, lankėmės matematikos, biologijos, istorijos bei ekonomikos-politikos pamokose! Buvo įdomu palyginti pamokas, mokymosi programas bei metodus, pamatyti bei suprasti vokišką požiūrį į mokslą, socialines problemas, istorinius įvykius. Po to turėjome galimybę apžiūrėti mokyklą (Oranien-Schule), popiet dalyvavome orientacinėse varžybose Wiesbadeno centre.

Kitą dieną, trečiadienį, šventėme pasaulinę darbininkų dieną ir praleidome visą dieną su savo šeimomis – keliavome, lankėme muziejus, koncertus, ėjome į teatrą...

Ketvirtadienį praleidome Wiesbadene - ryte vėl lankėmės pamokose, o po pietų išsiskyrėme į dvi grupes: viena grupė lankėsi Wiesbadeno meno ir gamtos muziejuje, o kita lipo į kalną, apžiūrėti jo viršūnėje besipuikuojančios cerkvės – vienos lankomiausių Wiesbadeno turistinių vietų. Vakarą praleidome vienos iš mūsų šeiminių sodelyje, kur vokiečiai eksromptu suorganizavo barbekiu vakarėlį. Vokiečių spontaniškumas buvo smagiausias reikalas.

Penktadienį vykome į Frankfurtą prie Maino, kur lankėmės Gėtės namų muziejuje, turėjome alternatyvią ekskursiją po miestą, kurios metu buvome supažindinti ne tik su senamiesčiu, gražiąja, fasadine didmiesčio puse, bet ir su problemiška, kurioje vyrauja opios narkotikų ir prostitucijos problemos. Buvo įdomu pamatyti įvairiapusį, tikrą ir nepagražintą miesto veidą. Vakarą praleidome stebėdami vokiško futbolo kultūros ypatumus. Tai buvo stipriausios Vokietijos futbolo lygos mačas, kuriame susirėmė Mainco ir Leipzigo komandos. Buvo siurrealu - susikibę su atsidavusiais futbolo fanais išvien skandavome ir dainavome dainas, džiaugėmės, kai mūsų palaikoma Mainco komanda išlygino rezultatą. Drįsčiau teigti, jog tai buvo viena įsimintiniausių mūsų kelionės dalių.

Šeštadienį keliavome į Maincą, susipažinome su miesto istorija, sužinojome daugiau apie Johano Gutenbergo gyvenimą ir svarbiausią jo išradimą, be kurio turbūt neįsivaizduotume moderniojo pasaulio - spausdinimo presą. Maincas - itin senas (jam virš 2000 metų!) miestas, kuris deja, karo metais buvo smarkiai subombarduotas, tad dabar miesto architektūra gan netolygi.

Sekmadienį laivu persikėlėme per Reiną ir tenai mums vokiečių šeimos suorganizavo pikniką, paskutinę dieną visi praleidome kartu. Pirmadienį bėgo paskutinės valandos Vokietijoje ir po pietų, palikę savo svetingas šeimynas, kėlėme sparnus į Vilnių.

Kelionė buvo tikrai nepamirštama, o patirtis neįkainojama: išragavome neapskaičiuojamą kiekį tradicinių dešrelių bei kitokių vokiškos virtuvės delikatesų, patobulinome savo vokiečių kalbos žinias, maloniai leidome laiką su vokiečiais, kurie nuoširdžiai stengėsi šią kelionę mums padaryti įsimintiną. Tikiuosi, kad ši tarptautinė bendrystė išliks ateityje, o radę laiko ir galimybių, galėsime savo draugus dar kartą aplankyti.

Vokietija buvo *sehr wunderbar!*

Julius Baronas, Akvilė Gelžinytė, Paulius Volčokas, Rokas Žekonis,
Justė Grėskaitė, Laurynas Vasys, Adomas Mačiuika